

QUI OPERA AL VOLTANT DE L'ULL?

El *Barcelona Oculoplastics* tendeix un pont entre oftalmòlegs i cirurgians plàstics per compartir les millors pràctiques a l'hora d'abordar problemes estètics i funcionals de la parpella i de la zona periocular

Com solucionar la caiguda de la parpella (ptosi) centra l'interès del principal congrés internacional sobre oculoplàstica, que ha congregat a Barcelona més de 300 especialistes

Barcelona, 3 d'abril de 2017./ Més de 300 assistents d'una trentena de països han presenciat aquest cap de setmana a l'Institut de Microcirurgia Ocular ([IMO](#)) un total de set intervencions quirúrgiques punteres per corregir malposicions i patologies de la parpella i la zona periocular, en el que ha estat el plat fort del [Barcelona Oculoplastics](#), un congrés que també ha acollit conferències, taules de discussió i dos tallers pràctics de rejuveniment oculofacial.

A la cita, han acudit tant oftalmòlegs generalistes o especialitzats en alguna part de l'ull o patologia ocular (còrnia, estrabisme, retina...), com oftalmòlegs oculoplàstics (subespecialitzats en parpelles, òrbita i via lacrimal), a més de cirurgians plàstics i metges estètics. Aquests tres grans grups, que han constituït cadascun pràcticament un terç de l'audiència, han pogut prendre nota dels trucs dels principals referents mundials en l'àmbit de l'oculoplàstia, que han participat amb ponències i amb cirurgia en directe.

Per primera vegada, entre ells, s'ha inclòs a un otorinolaringòleg, el Dr. José Carlos Neves, que ha mostrat la seva tècnica de lífting de celles per combatre la caiguda o ptosi de cella, una patologia molt comuna però que fins fa poc s'ignorava per la dificultat de trobar una bona cirurgia. El fet que un otorinolaringòleg hagi estat el referent escollit pel congrés per mostrar aquest procediment és una mostra més de com l'abordatge de la zona superior de la cara és una disciplina que cada vegada abasta especialistes d'àmbits més variats de la medicina. Segons el Dr. Ramón Medel, oftalmòleg oculoplàstic de l'IMO i director del congrés, "lluny d'entrar en rivalitats sense sentit, obrir-nos a altres especialitats i a com altres experts de cirurgia facial aborden la patologia que tractem cada dia ens enriqueix mútuament".

Abordatge precoç de la ptosis

Juntament amb l'aixecament de celles, el de parpelles ha estat un dels grans assumptes que s'ha debatut durant el congrés. La complexa correcció de la [ptosi](#) (caiguda de la parpella) pot fer-se mitjançant tècniques diverses, entre les quals destaca la suspensió frontal, que fa 20 anys va aplicar de forma pionera a Espanya el Dr. Medel i que, posteriorment, ha perfeccionat ell mateix amb una versió evolucionada: el flap frontal directe, que es pot practicar en nens abans de l'any d'edat i disminueix el risc d'infecció, a més d'evitar rebutjos pel fet de no fer servir empelts. Precisament, una de les principals discussions ha estat en quin moment s'ha d'intervenir els pacients amb ptosi, en la qual cosa hi ha un consens creixent en què cal fer-ho en edats primerenques, una decisió en què hi conflueixen dos factors decisius: el perfeccionament de les tècniques i de l'experiència creixent dels cirurgians, així com la necessitat d'obrir els ulls a nens amb aquest problema, ja que la caiguda de la parpella pot afectar-ne seriosament l'evolució de la visió, que es troba en ple desenvolupament fins els 8 anys.

Pel que fa a la parpella inferior, la retracció palpebral (caiguda de la parpella inferior), que a més de ser un problema estètic pot comportar perills greus per a la còrnia, ja que la deixa al descobert i sense la protecció palpebral adequada, ha estat un altre dels temes estrella del congrés. Segons han recordat els experts, una de les principals causes d'aquesta malposició és secundària a la cirurgia per eliminar les bosses sota els ulls, coneguda com a [blefaroplàstia](#), la cirurgia plàstica facial més demandada.

Els especialistes congregats al *Barcelona Oculoplastics* han incidit en la necessitat de fer aquesta tècnica amb totes les garanties, ja que, en cas contrari, es pot provocar una retracció palpebral que es calcula que actualment afecta prop d'un 20% dels pacients, entre d'altres complicacions severes que repercuteixen directament sobre l'ull i la visió.

Per mostrar una bona realització de la tècnica, aquesta ha estat una de les set operacions que s'han pogut veure en directe durant la trobada, mitjançant la connexió de l'auditori amb els quiròfans de l'IMO, on s'han dut a terme les tècniques palpebrals més avançades de prestigiosos cirurgians mundials, destacant als anglesos Naresh Joshi, referent a blefaroplàstia; David Verity, expert en cirurgia lacrimal i orbitària que ha fet una sofisticada reconstrucció de l'òrbita i Richard Collin, "pare" de la cirurgia de ptosi a Europa, que ha operat al costat del Dr. Ramón Medel. També han participat en la sessió de cirurgia en directe l'italià Francesco Quaranta Leoni, amb la intervenció d'un cas de ectropi (reversió del marge palpebral cap a l'exterior del globus ocular), a més del ja mencionat Dr. José Carlos Neves, de Portugal.

Rejoeniment natural i màxima seguretat

Ja fora dels quiròfans, el curs ha mostrat en directe algunes de les principals tècniques estètiques que es duen a terme a la consulta, com [Ultherapy](#) –un lifting no quirúrgic que, mitjançant ultrasons focalitzats, aconsegueix el doble efecte de tibar la pell i estimular la producció d'colàgeno– o un nou procediment que ha ofert el Dr. Ioannis Ntoutas (Grècia) i que pretén ser una "blefaroplàstia no quirúrgica" per a persones amb bosses incipients o més pronunciades que no volen passar per quiròfan.

Així mateix, la Dra. Cecilia Rodríguez ha practicat un *blanching* amb Bellotero, un àcid hialurònic que s'utilitza per al farciment d'arrugues superficials, com les potes de gall o del front, i que és una eina nova i molt útil per complementar la injecció de la ja coneguda toxina botulínica.

Per la seva banda, el prestigiós *trainer* mundial en injectables, el Dr. Jose Raúl Montes (Universitat de Puerto Rico), ha revelat els seus trucs de rejuveniment facial mitjançant la injecció de *fillers* o [substàncies de farciment](#), com l'àcid hialurònic, i de neuromoduladors, com la [toxina botulínica](#). En finalitzar el taller, l'especialista va explicar que "no només he buscat que els meus col·legues aprenguin com tractar diferents zones facials amb efectivitat i amb resultats naturals, sinó que també he volgut mostrar pràctiques que tenen molt en compte la seguretat del pacient per evitar complicacions vasculars i d'altra índole que poden comportar aquests procediments mal fets en una zona tan delicada com la periocular".

Montes, a més, ha aconsellat als seus col·legues que es formin en el domini d'aquestes tècniques que, segons ell, són el futur davant de la demanda creixent de molts pacients que volen rejuvenir i veure's millor, oferint un aspecte natural i sense passar pel quiròfan.